

Piatok 1. pôstneho týždňa

Mt 5,20-26

Byť bratom a sestrou

Byť bratom a sestrou každému človeku, ako to chce Boh

Vzájomné vzťahy sú dnes veľmi často diskutovaná téma.

V dnešnom evanjeliu sme počuli veľmi trefnú výzvu: „**Chod' sa najprv zmieriť so svojim bratom; až potom príď a obetuj svoj dar**“ (Mt 5, 24).

Pán Ježiš v niektorých situáciách dovtedy platiaci zákon mení od základu. I tentoraz rozširuje jedno z desatora, a to nezabiješ. A práve tu na tomto mieste vidno, ako Pán horlil za spravodlivosť, keď pre nadávku „hlupák“ stavia človeka pred veľradu, a ak niekto povie „Ty bohapustý blázon“, pôjde do pekelného ohňa. Čo chcel tým povedať? Ukazuje nám, že každé jedno slovo má svoju váhu. A ako je možné ublížiť fyzicky, tak je možné ublížiť aj slovom. A tak je potrebné strážiť si aj slová, lebo sú veľmi mocnou zbraňou a práve slová môžu byť dôvodom pre tvrdý trest. Ale Pán nás upriamuje na to, aby sme si vždy dali do poriadku vzájomné vzťahy. Tu by sme si mohli dať takúto schému: „Cez blížneho k Pánovi.“

Ako vidíme, Boh má záujem o nás. Prejavuje nám to rôznym spôsobom. Je na nás, či si to uvedomujeme, alebo na to zabúdame. On chce, aby sme pred Neho prichádzali a vzdávali mu vďaky a chválili ho za všetko, čo pre nás urobil. No Boh je spokojný s nami jedine vtedy, ak sme toho hodní. Ak si sami nedokážeme urovnať vzťahy medzi našimi blíznymi, ako chceme budovať vzťah so samotným Bohom? My však potrebujeme Boha a bez Neho je náš život len prázdny blúdením. Snažme sa byť vernými svedkami Cirkvi.

Boh skrze svojho Syna Ježiša Krista založil na tomto svete svoju Cirkev. My sme jej reprezentanti. Podľa nás svet vníma a hodnotí súčasnú Cirkev. Bolo by dobre, keby o nás mohli naši súčasníci povedať to, čo povedali o prvých kresťanoch: „Pozrite, ako sa milujú.“ Snažme sa naše životy formovať podľa Ježišovho. Áno, je pravda, že nikdy nebudeme takí ako bol Ježiš, ale môžeme byť takí, aby sme si zaslúžili byť s ním. A nikdy nesmieme zabudnúť na svojich bratov a sestry. Veď ich Boh postavil na ich miesto aj pre nás a nás aj pre nich. Kto je náš brat a sestra?

Na toto dáva krásnu odpoveď jeden príbeh: Istý starý rabín sa spýtal svojich žiakov: „Kto z vás by mi vedel povedať, ako možno rozoznať chvíľu, v ktorej sa končí noc a začína deň?“

- Ja by som povedal - odvetil jeden zo žiakov - že vtedy, keď by som uvidel v diaľke zviera a mohol by som povedať, či je to ovca alebo pes. - Nie! - odpovedal rabín.

- Začiatok dňa - odpovedal druhý žiak - mohol by byť vtedy, keby som videl v diaľke strom a mohol by som povedať, či je to figovník alebo broskyňa. - Tiež nie! - odpovedal rabín.

- Akože teda možno vedieť, kedy sa končí noc a začína deň? - pýtali sa ho žiaci.

- Vtedy - odpovedal rabín slávnostne - keď sa pozrieš do tváre kohokoľvek a uvidíš, že ti je bratom! Lebo ak sa ti to nepodarí dosiahnuť, budeš v noci aj vtedy, keby si bol v ktorejkoľvek hodine dňa.¹

Pozrime sa teraz jeden na druhého a opýtajme sa sami seba či vidíme v tom našom susedovi brata? Ak áno, môžeme sa radovať z toho, že Boh je v nás. Ak nie, prosme o silu a vytrvalosť pracovať na sebe.

Modlime sa : Ďakujeme ti Bože, že si nás stvoril takých, akí sme. Daj nám sil byť lepšími.

Amen.

¹ Porov: Posol BSJ, č.7-8/1979, Kanada, str. 212
